

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ **E.F.**, rodená **Š.**, narodená **X.**, trvale bytom **K.X.**, **P.**, 2/ **R.F.**, narodený **X.**, trvale bytom **K.**, **P.X.**, proti odporcovi: **A.K.** – **A.**, **T.X.**, **B.B.**, IČO: **X.**, o zaplatenie 24.000,- Sk s prísl., na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4 Cb 6/03-179 zo dňa 19. marca 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4 Cb 6/03-179 zo dňa 19. marca 2007 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 4Cb 6/03-179 zo dňa 19.3.2007 rozhodol tak, že odporcu zaviazal navrhovateľom zaplatiť spoločne a nerozdielne 1.860,- Sk a v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

V dôvodoch rozhodnutia citoval rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.7.2004, v ktorom bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne istinu 12.600,- Sk a 630,- Sk titulom náhrady trov konania

a vo zvyšku žalobu zamietol. Na základe odvolania navrhovateľov proti tomuto rozsudku v časti príslušenstva a náhrady trov konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 2 Obo 206/2006 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa príslušenstva a náhrady trov konania zrušil a v napadnutej časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom súd prvého stupňa má rozhodnúť o zmene podaného návrhu navrhovateľov podľa ustanovenia § 95 O.s.p.

V novom konaní Krajský súd v Bratislave konštatoval skutkový stav, z ktorého je zrejmé, že predmetom konania zostalo rozhodnutie o trovách konania a príslušenstvo k istine, ktorá bola navrhovateľom priznaná rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 6.7.2004. Týmto rozsudkom bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľom sumu 12.600,- Sk titulom zmluvne dohodnutej kúpnej ceny za odpredaj dlhopisov vo výške 6.300,- Sk v prospech každého navrhovateľa. Z návrhu na začatie konania zistil, že navrhovatelia požadovali zaplatenie kúpnej ceny za odpredané dlhopisy, ktorý nárok im bol priznaný rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4 Cb 6/03-100 zo dňa 6.7.2004. Ďalej zistil, že navrhovatelia sa domáhali zaplatenia sumy 12.000,- Sk, ktorá pozostávala z náhrady trov za právne služby, poštovné, dobu čakania a nervy navrhovateľov a zaplatenia súdnych trov konania. V tejto časti bol nárok navrhovateľov zamietnutý, ako ničím nepreukázaný, nakoľko navrhovatelia neboli zastúpení advokátom a náhrada trov za tzv. dobu čakania a nervy navrhovateľov, nemá žiadnu právnu oporu v zákone. Náhradu na súdnom poplatku vo výške 630,- Sk, konajúci súd týmto rozsudkom zo dňa 6.7.2004 priznal s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého obsahu mal prvostupňový súd v novom konaní rozhodnúť podľa § 95 O.s.p. Krajský súd v Bratislave konštatoval, že podanie zo dňa 15.4.2004 (č.l. 79 spisu), nie je možné považovať za návrh na zmenu petitu žaloby, nakoľko z jeho obsahu vyplýva, že navrhovatelia opakovane požadujú len zaplatenie istiny vo výške 24.600,- Sk, ako aj náhradu výdavkov uvedených v žalobe zo dňa 21.1.2002, z ktorého dôvodu Krajský súd v Bratislave nepostupoval podľa § 95 O.s.p. a za nesporné označil, že navrhovatelia zaplatili za podaný návrh 1.260,- Sk. S poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. uviedol, že navrhovatelia, ktorí boli v konaní úspešní, patrí im náhrada za súdny poplatok vo vyššie uvedenej výške, ale ostatné náklady, ktoré ničím nepreukázali, označil za také, ktoré nemajú oporu v zákone. Ohľadne nároku na zaplatenie úroku z omeškania konajúci súd uviedol, že

tento nárok si navrhovatelia riadne neuplatnili, to znamená, že neuplatnili jeho výšku a dobu. V zmysle uvedených dôvodov konajúci súd navrhovateľom priznal náhradu trov konania vo výške 1.260,- Sk, titulom zaplateného súdneho poplatku za prvostupňové konania a 600,- Sk za odvolacie konanie a v zostávajúcej časti tzv. ďalších nákladov žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie navrhovatelia, podaním doručeným súdu dňa 19.4.2007 (list v spise č. 182) a ako dôvod uviedli, že odpredali dlhopisy s tým, že im bude vyplatená suma 6.300,- Sk, každému teda spolu 12.600,- Sk. Konštatovali, že v roku 2000, boli ich dlhopisy predané, každý za 7.029,- Sk a celých sedem rokov mu nebolo vyplatené nič, až na pojednávaní dňa 10.6.2003 im bolo priznané 24.600,- Sk, ale odporca platobný rozkaz neprevzal, a preto navrhovatelia požadujú od neho za nevyplatené za sedem rokov od odpredaja dlhopisov 2 x 6.000,- Sk, teda 12.000,- Sk, s tým, že pre odporcu je to v Bratislave pol mesačného platu a pre navrhovateľov dôchodcov veľké peniaze. Z uvedených dôvodov navrhli, aby im súd priznal 2 x 6.300,- Sk za dlhopisy 12.000,- Sk, čo je 2 x 6.000,- Sk z titulu za sedem rokov nevyplatenia, súdne trovy v plnom rozsahu, vyplatenie do 14 dní, alebo 2.000,- Sk mesačné zrážky zo mzdy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 1 O.s.p., spolu s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. a odvolanie navrhovateľov označil za právne nedôvodné.

Predmetom odvolania je právo na zaplatenie sumy 12.000,- Sk, nakoľko vo veci práva na zaplatenie vo výške 12.600,- Sk (titulom zaplatenia kúpnej ceny za odpredané dlhopisy) bolo prvostupňovým súdom rozhodnuté v prospech navrhovateľov.

Z návrhu na začatie konania je zrejmé, že navrhovatelia požadovali, aby bol odporca zviazaný zaplatiť sumu 12.600,- Sk titulom vyplatenia dlhopisov a sumu 12.000,- Sk (2 x 6.000,- Sk) titulom doby čakania, za právne služby, poštovné a nervy.

Základnou otázkou pre posúdenie odvolania je, či prvostupňový súd pochybil, keď nárok vo výške 12.000,- Sk, ako právne nedôvodný a ničím nepreukázaný, zamietol. Z predložených dokladov podania, ako aj z odvolania je zrejmé, že navrhovatelia sumu 12.000,- Sk požadujú za nevyplatenie dlhopisov za sedem rokov, ktorú výšku si stanovili ako dobu čakania a straty nervov za dlho nevyplatené dlhopisy ako náhradu za právne služby. Z predložených dokladov, ako aj z písomného podania označeného ako odvolanie je zrejmé, že navrhovatelia neboli zastúpení právnym zástupcom, a preto prvostupňový súd správne konštatoval, že právo na náhradu nákladov za právne služby navrhovateľom nepatrí, nakoľko žiadne právne služby pre nich vykonávané neboli. Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že náhrada za čakanie s vyplatením dlhopisov a za stratu nervov, nie je právnym nárokom v súlade so zákonom. Prvostupňový súd taktiež nepochybil, keď nerozhodol podľa § 95 O.s.p. o zmene petitu, nakoľko z podania č. listu 79, ani zo žiadneho iného dôkazu, nie je zrejmé, že by navrhovatelia zmenu petitu požadovali. Skutočnosť namietaná v odvolaní, či predstavuje navrhovateľmi uplatnená suma 12.000,- Sk pre odporcu polmesačnú mzdu a pre navrhovateľov dôchodcov, ide o vysokú čiastku, je pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku právne bezpredmetná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného prvostupňový rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému odporcovi žiadne trovy nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 29. apríla 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: